

РЕШЕНИЕ

№ 2133

гр. София, 30.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 21.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **11254** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.76, ал.5 от Закона за здравното осигуряване /ЗЗО/.

Образувано е по жалба на [фирма], със седалище [населено място] адрес на управление [населено място] 1404, район В., [улица], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Д. А. М., срещу Заповед №РД-2536-862/12.10.2021 г., издадена от управителя на Националната здравноосигурителна каса /НЗОК/, с която, на основание чл. 76, ал. 3, вр. чл. 59, ал. 13, вр. чл. 59, ал. 11, т. 1, б. „а” ЗЗО, чл. 99, ал. 2, чл. 412, ал. 1, т. 2, чл. 421, ал. 1, буква „а“ и чл. 432, ал. 3 от Н. за МД за 2020 - 2022 г., както и чл. 67, ал. 2, т. 1 от Индивидуален договор № 22-2381/20.02.2020 г. за оказване на специализирана извънболнична медицинска помощ от медицински център/диагностично-консултативен център, на жалбоподателя е наложена санкция: „прекратяване на договора“: Договор № 22-2381/20.02.2020 г. за оказване на специализирана извънболнична медицинска помощ от медицински център/диагностично- консултативен център, частично- по отношение на д-р К. Т. С. с УИН [ЕГН], изпълнител по пакет „Нервни болести“.

Иска се съдът да постанови решение, с което да обяви оспорената заповед за нищожна, евентуално да я отмени, както и да присъди направените за съдебното производство разноски. Наведените основания за оспорване, предвид изложените в жалбата оплаквания, следва да се квалифицират като некомпетентност на органа, противоречие с материалноправните норми и несъответствие с целта на закона-чл.146,

т.1, т.4 и т.5 АПК. Тяхното осъществяване е аргументирано с доводи, че управителят на НЗОК не е материално компетентен да прекрати договора Съгл.чл.59, ал.11 ЗЗО, правомощието принадлежало на съответния директор на РЗОК. Законът не предвиждал възможност за изземване на функциите на долустоящия от горестоящия орган в процесната хипотеза, поради възможността за обжалване действията на директора на РЗОК пред управителя на НЗОК. Евентуално се оспорва осъществяването на законовите предпоставки за налагане на процесната санкция по чл.59, ал.11 ЗЗО. В случая издателят на акта се позовал на извършване на прегледа от друг лекар, а не от този, от чието име била отчетена дейността. Същественото в случая било, че страна по договора е лечебното заведение, именно по отношение на което следвало да се извърши преценката извършена ли е дейността или не. Дейността била извършена от лечебното заведение, макар и от д-р О. а не от д-р С., т.е. на пациента била оказана дължимата от лечебното заведение медицинска помощ. Целта на чл.59, ал.11, т.1 ЗЗО била да се санкционира освен лечебното заведение, лично и лекаря, отчел неизвършената дейност. В случая не било доказано никакво противоправно поведение от страна на д-р С., тъй като тя не била извършила прегледа и не била отчела дейността по КП, и дори не знаела за това. В този смисъл в противоречие със закона било д-р С. да търпи санкцията чрез прекратяване на договора по отношение на нея, тъй като така необосновано била лишена от възможността да работи в ЛЗ.

В съдебно заседание пред АССГ пълномощникът на жалбоподателя-адв.Д. поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ, както и за присъждането на направените за съдебното производство разноски. Акцентира, че процесната заповед била издадена заради приетото от органа неизвършване на отчетената медицинска дейност по преглед на пациента. От събраните по делото доказателства обаче се установило, че медицинската дейност-преглед на пациента била извършена, но от друг лекар-доктор О., в случая. Следователно, ако било налице нарушение, то представлявало нарушение на документооборота и се санкционирало с друга санкция. Прегледът бил извършен съобразно добрата медицинска практика, а и спорът не бил за качеството на прегледа, а за това дали изобщо е бил извършен.

Процесуалният представител на ответника-юрк.Й. оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ. Подробни съображения за неоснователността на жалбата излага в депозираните по делото писмени бележки, в определения за това от съда срок .

Заинтересованата страна К. С. Т. не се явява, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Административен съд-София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства , и служебно на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК провери изцяло законосъобразността на акта, намира следното от фактическа и правна страна:

Жалбоподателят-Д. е лечебно заведение /ЛЗ/ за извънболнична помощ по смисъла на чл.8, ал.1, б.“г“ от Закона за лечебните заведения.

Жалбоподателят има сключен договор с НЗОК № 222381/20.02.20202 за оказване на специализирана извънболнична медицинска помощ от медицински център/диагностично-консултативен център. В Приложение №1 Списък на специалистите, извършващи специализирани и високоспециализирани дейности /ВСМД/ и специализирани и високоспециализирани медико-диагностични

изследвания /ВСМДИ/, под №18 е вписан д-р Е. О. с УИН [ЕГН], специалност нервни болест, с отразена ВСМДИ:Електромиография /Е./, а под №19 –доктор К. С. Т., с отразена ВСМДИ: електроенцефалография .

Административното производство по издаване на оспорената пред съда заповед е започнало въз основа на Заповед №РД-25-454/14.07.2021 година /л.15 от досието на делото/, издадена по повод на жалба от здравноосигуреното лице /З./ Р. А. И., заведена с вх. № 19-03-192/07.06.2021 г. на НЗОК. В жалбата, с характера на сигнал, същата е изложила оплакване, че е взела от личния си лекар направление за невролог, с желанието да си направи Е., поради изтръпване на долните крайници. По препоръка на близки се насочила към д-р Е. О. в „Света С.“. Записала си час за 01.06.21 година и съответно отишла в болницата. Във въпросния ден и час влязла в кабинета и каза на доктора, че от 2012 година, т.е. от 9 години има диабет и изтръпване на краката, поради което помолила за Е.. Докторът ѝ отговорил, че по Каса не може да ѝ се направи Е., но ако иска може да ѝ се направят много добри вливания, от които да се почувства много добре, за което следва да постъпи в болница. При постъпването в болница можели да ѝ направят и Е.. В противен случай Е. струвало 100 лева, защото не се заплащало от Здравната каса. Отпратил я с уговорката да му се обади, кога ще ѝ бъде удобно да постъпи в болница. Твърдяла е още, че не ѝ е извършен преглед, не ѝ е даден амбулаторен лист за извършен преглед, а само визитната картичка на д-р О..

За изясняване на обстоятелствата по жалбата е била изготвена справка от информационните масиви на НЗОК за З. Р. А. И. с ЕГН 810917****, от която се установило, че има отчетени съответно заплатени от НЗОК/СЗОК първичен Амбулаторен лист /АЛ/ № 1158/28.05.2021 г./ и вторичен Амбулаторен лист /АЛ/ № 1188/31.05.2021 г./ консултативни прегледи от д-р К. Т. С. с У..

Проверяващите са изискали от ЛЗ представянето в оригинал на АЛ № 1158 и № 1188, издадени на З. Р. А. И., както и разпечатка на същите от информационната система на ЛЗ. Същите не са били представени в оригинал на проверяващият екип, за което е съставен Протокол за установяване на липси с №РД-454-1/20.07.2021 г., подписан от Д. М.- управител на „Д. Света С.“. По този повод проверяващите са поискали, съотв. им е предоставена разпечатка от информационната система на ЛЗ, по отношение на АЛ № 1158 и № 1188, издадени на З. Р. А. И., както и опис към месечния отчет на С. за д-р К. С. с УИН [ЕГН], където е отразен първичен преглед на З. Р. А. И. с издаден АЛ №1158/28.05.21 г. в 09:00 часа и вторични прегледи и консултация за д-р К. С. с У. където е отразен вторичен преглед на З. Р. А. И. с издаден АЛ.№ № 1188/31.05.21г. в 08:40 часа.

Изискано е, съотв. е предоставено заверено копие на „Медицинско направление за консултация или провеждане на съвместно лечение“ /Бл. МЗ-НЗОК №3/ с №829, от което се установява, че със същото д-р С. е отчела извършен преглед на З. Р. А. И. на дата 28.05.21 г. Върху „Медицинско направление за консултация или провеждане на съвместно лечение“ /Бл. МЗ-НЗОК №3/ е вписан УИН на д-р С., положен е личният и печат, както и има положен подпис.

В представена в ЦУ на НЗОК служебна бележка от Върховния касационен съд на Република България, изд. на Р. А. И., е удостоверено, че същата е съдебен служител на постоянен трудов договор във ВКС на длъжност „съдебен секретар“. В дните 28.05.21 г. /петък/ и 31.05.21 г. /понеделник/ в часовия период от 08:30ч. до 17:00ч. служителката е изпълнявала служебните си задължения в сградата на Върховния касационен съд - Съдебна палата, [населено място], [улица]

Предвид посочените факти в Протокол №РД-25-454-2/04.08.2021 година са обусловени изводи, че извършеното от д-р К. Т. С. с У., изпълнител по пакет „Нервни болести“ в лечебното заведение [фирма] представлява отчитане на медицинска дейност, която не е извършена в изпълнение на договора с НЗОК. Протоколът е връчен на управителя на ЛЗ-жалбоподател на 08.08.21 година.

Срещу констатациите е постъпило Писмено становище-възражение, с вх. № 17-01-196/09.08.2021 г. на ЦУ на НЗОК от управителя на ЛЗ. В него е изложено твърдение за допусната техническа грешка от д-р С.. Към него е приложено и становище от д-р С., в което същата заявява че не е преглеждала пациентка Р. А. И. с ЕГН 810917**** и прегледът е осъществен от д-р О., с който работят в един и същ кабинет. Установен бил технически проблем при обработка на документите. Пациентката оставила на д-р О. направление от личен лекар на базата на който е бил извършен прегледът. Вкарването на направлението в информационната система било техническа грешка в резултат на натрупаната документация.

Възражението е изпратено за решение от Арбитражната комисия, действаща към РЗОК С..

Видно от т. IV от Протокол №16/21.09.21 година, Арбитражната комисия не е могла да вземе решение за основателност или неоснователност на възражението на ЛЗ, като гласовете на членовете са три на три.

С оглед на това приложение намира нормата на чл. 432, ал.3 от Н. за МД 2020 -2022 г., съгл. която „В случай че арбитражната комисия не се произнесе с решение в срока по чл. 75, ал. 7 от 330 или е налице равен брой гласове, поради което не е налице прието решение, управителят на НЗОК, съответно директорът на РЗОК, издава мотивирана заповед, с която може да наложи санкциите“.

Видно от мотивите на органа, изложени в оспорената заповед, същият е разгледал самостоятелно възражението на ЛЗ и го приел за неоснователно. Съображенията му са, че не може да бъде приет за техническа грешка отчетен първичен и вторичен преглед отразени в АЛ с № 1158 и №1188, издадени на З. Р. А. И., поради факта, че пациентката е посетила лечебното заведение на 01.06.2021 г., а АЛ са издадени за извършени прегледи /първичен и вторичен/ на З. Р. А. И. на 28.05. 2021 и 31.05.2021 г., т.е. няколко преди посещението на пациента в ЛЗ. За техническа грешка не би могло да се приеме и издадено на два АЛ на две различни дати и с различно съдържание. Относно твърдението, че техническата грешка не е довела до нарушение на медицинските норми при лечение и грижа на пациентите, органът е приел, че то не кореспондира с действителността-доктор С. е отразила в АЛ анамнеза, обективно състояние и е назначила терапия, което само по себе си води до изкривяване на действителното състояние на пациента и нанасянето на неверни данни за нейното състояние и лечение. Не можело да се кредитира изцяло и твърдението на д-р С., че в случая прегледът бил осъществен от д-р О., тъй като самото З. Р. А. И. твърди в жалбата си, че не е била преглеждана и не й е издаден АЛ от извършения преглед, а й е дадена само визитна картичка на д-р О., за да се свържи с него за постъпване в болницата по клинична пътека. Не е споделен и доводът, че в деня на прегледа е установен технически проблем при обработката на документите, именно поради факта, че издадените АЛ са с дати от преди явяването на пациентката при д-р О.. Относно несъхранението на АЛ на хартиен носител и това, че проверката е извършена в отсъствието на д-р С., в мотивите на органа е посочено, че НЗОК има сключен договор с [фирма] и задължението по Н. за МД за 2020-2022 г. за

определената документация, която трябва да съхранява и да води И. е негово-на ЛЗ, което е страна по договора с НЗОК. Освен това не се оспорвал отказът на д-р О. да извърши ВСМД на З. Р. А. И..

Поради изложеното и въз основа на данните от документацията по случая, ответникът е приел, че е отчетена дейност, която не е извършена. Позовал се е на разпоредбата на чл. 59, ал. 13, предл. първо от ЗЗО, която разписва правомощието на управителя на НЗОК, съответно на директора на РЗОК да прекрати изцяло или частично договорите с изпълнителите на медицинска и/или дентална помощ в случаите по ал. 11, т. 1 и 2, а в случаите по ал. 11, т. 3 и 4 да наложи финансова санкция съгласно действащия Н.. Посочил е, че същото правомощие е възприето и в текста на чл. 421, ал. 1, б. "А" от Н. за МД за 2020 - 2022 г., като на основание раздел VII, чл.67, ал.2, т.1 от сключения индивидуален договор с изпълнителя-ЛЗ жалбоподател е предвидено, че при отчитане на дейност, която не е извършена, възложителят прекратява договора частично по отношение на лекаря, който не е извършил тази дейност.

Позовавайки се на чл. 76, ал. 3, във връзка с чл. 59, ал. 13, във връзка с чл. 59, ал. 11, т. 1, буква „а“ ЗЗО, чл. 99, ал. 2, чл. 412, ал. 1, т. 2, чл. 421, ал. 1, буква „а“, чл. 432, ал. 3 от Н. за МД за 2020 - 2022 г. и на чл. 67, ал. 2, т. 1 от Индивидуален договор № 22-2381/20.02.2020 г., с оспорената пред съда заповед ответникът е наложил санкция: „прекратяване на договора“: Договор № 22-2381/20.02.2020 г. за оказване на специализирана извънболнична медицинска помощ от медицински център/диагностично- консултативен център, частично- по отношение на д-р К. Т. С. с УИН [ЕГН], изпълнител по пакет „Нервни болести“

В съдебното производство са събрани допълнителни доказателства /извън адм.преписка/, а именно гласни доказателства чрез разпит като свидетели на д-р Е. О. и З. Р. И., както и очна ставка между тях двамата.

Въз основа на доказателствата по преписката и допълнително събраните гласни доказателства, съдът приема за безспорно установено, че д-р К. С. че не е извършила отчетената и заплатена от НЗОК дейност по отношение на соченото в АЛ № 1158/28.05.2021 г. и АЛ № 1188/31.05.2021 г. лице-З. Р. И.. Съдът приема за недоказана и тезата, че отразената в посочените АЛ медицинска дейност като извършена от нея била извършена от доктор О., по следните съображения:

Съгласно чл.218, ал.2, т.1.2., б. Б от Н. от МД за 2020 г.-2022 г., лекарят от ЛЗ за С. с електронен отчет за извършената дейност на З., отразена в амбулаторни листове, подписани с електронен подпис на лекаря специалист, извършил прегледа, се изпраща през портала на НЗОК. Нормата е императивна и изрично свързва извършената на определено З. дейност с определен лекар специалист. Единствено той с личния си електронен подпис може да отчете същата към Касата, в която насока е основателното твърдение на пълномощника на ответника. Това действително изключва възможна грешка, т.к. електронният подпис /КЕП/ е личен- с него лекарят получава достъп до системата за отчитане и с него подписва документите Освен това нормата свързва издаването на амбулаторен лист на конкретно З., на което е извършена медицинската дейност, с лекаря, който е извършил дейността.

На второ място, дори и да е законово допустимо /а не е/ за извършен от един лекар преглед да може да бъде издаден амбулаторен лист, подписан с електронен подпис на друг лекар, и същият да бъде отчетен от този друг лекар, то според съда действителното извършване на преглед от д-р О. остана недоказано по делото. Първо, защото е налице противоречие,

състоящо се в броя на прегледите - два броя, съгласно отчетените амбулаторни листове от д-р С. и един - съгласно твърденията на д-р О.. Второ, от събраните в хода на съдебния процес гласни доказателства чрез разпит на свидетели и очна ставка между свидетелите, по безспорен начин се установи едно единствено посещение на З. Р. И. в кабинета на д-р О.. Трето, като отчита очната ставка между двамата свидетели и житейски възможната и разбираема пристрастност на св. О. /лична-към д-р С. и служебна-към Д./, съдът намира, че реалното извършване на преглед на З. Р. И. не е осъществено. Показанията на свидетеля И. са логични, еднопосочни, последователни и непроменени във времето-в подадената от нея жалба / с характера на сигнал/, по време на разпита ѝ пред съда и по време на очната ставка със св. О.. Този извод се подкрепя и от липсата на издаден от д-р О. амбулаторен лист за преглед и предявяването му на пациента за подпис, което е нормативно задължение на лекаря. Недостоверно изглежда сведението на д-р О., че причината за непредоставянето на АЛ за подпис на пациента е „технически проблем“, довел до неиздаването му при „прегледа“. Освен че по делото напълно липсват доказателства за наличието на такъв проблем, самият д-р О. не заяви при разпита му пред съда да е казал на пациента, че не може да му бъде издаден АЛ, поради технически проблем, че следва да изчака до отстраняването на проблема или да дойде по друго време, за да подпише и получи АЛ. Опитът му да прехвърли вината върху пациента, защото докато била в кабинета не изразила претенции, че не е прегледана от него, е смущаващ за съда. Същият сочи на недопустимо прехвърляне на отговорност от този, който е нарушил задълженията си към този, който незабавно не си е защитил правата.

Дори хипотетично /тъй като доказателства липсват/ да се приеме, че технически причини са възпрепятствали издаването на АЛ, то, ако те не са били налице, АЛ е следвало да бъде издаден от д-р О. с дата: 01.06.2021 г., когато З. Р. И. е посетила кабинета му. Тази дата не се оспорва от д-р О.. Издадените обаче, АЛ № 1158/28.05.2021 г. с отразен „първичен“ преглед и АЛ № 1188/31.05.2021 г. с отразен „вторичен“ преглед на З. Р. И. от д-р К. С. по никакъв начин не се свързват нито като брой прегледи, нито като дата, нито като автор на извършилия прегледа медицински специалист- свидетеля О..

С оглед на изложеното, в обобщение, фактическите установявания на органа не са опровергани- по делото не се доказва отчетената и заплатена от НЗОК медицинска дейност по отношение на З. Р. И. да е извършена, за което са издадени два АЛ, а още по-малко от д-р К. С..

При тези фактически установявания, съдът обуславя следните правни изводи:

Преценката за допустимост на жалбата е осъществена с определението за насрочване на делото в открито с.з. и не е налице изменение на обстоятелствата, което да налага преповтарянето ѝ от съда.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, по следните съображения:

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган – управителят на НЗОК. С акта е наложена санкция по чл.59, ал.11, т.1, б.“а“ ЗЗО- прекратяване договора с изпълнителя на медицинска помощ, поради

отчитане на дейност, която не е извършена- частично, по отношение на лекаря, който не е извършил тази дейност. Компетентността на органа произтича от чл.59, ал.13 от ЗЗО, който предвижда упражненото правомощие за управителя на НЗОК, съответно директора на РЗОК.

Спазена е и установената за административния акт форма и съдържание, съгласно чл. 59 АПК. Спазен е и процесуалният ред за извършване на проверката, регламентиран в ЗЗО. В чл. 9, ал. 2 от Инструкция № РД-16-31 от 23.06.2016 г. за условията и реда за осъществяване на контрол по чл. 72, ал. 2-8 от ЗЗО, издадена от управителя на НЗОК на основание чл. 72, ал. 5 ЗЗО, е предвидено заповедта за възлагане на проверка да съдържа правните и фактическите основания за издаването ѝ с определяне на проверяващото лице/лица, обектът - наименование и месторазположение на И., видът, задачата и срокът на проверката. Заповедта, слагаща началото на административното производство по конкретната преписка, съдържа посочените реквизити /л.15 от делото/. Констативният протокол е съставен от компетентен орган съгласно чл. 9, ал.1 от посочената по-горе инструкция. Връчен е на жалбоподателя, който е упражнил правото си на възражение. Възражението е разгледано от арбитражна комисия, която не е могла да вземе решение по него, а това е породило правото на ответника по чл. 432, ал.3 от Н. за МД 2020 -2022 г. да издаде мотивирана заповед.

В конкретния случай регламентираната процедура е била спазена, като съдът не установи нарушения на административнопроизводствените правила от категорията на съществените.

Упражненото с издадената заповед правомощие е в съответствие с приложеното от органа материалноправно основание:

В съответствие с нормата на чл. 59, ал.11, т.1, б. „а“, предл.1 от ЗЗО, договорите с изпълнителите на медицинска помощ се прекатяват при отчитане на дейност, която не е извършена от изпълнител на извънболнична медицинска помощ по определен пакет – частично, по отношение на лекаря, който не е извършил тази дейност. Същото правило е възпроизведено и в чл.67, ал.2, т.1 от индивидуалния договор на ЛЗ /л.67/.

В съответствие с фактическите установявания на съда, изложени по-горе, по делото безспорно се установи, че по отношение на З. Р. И. не е извършена дейността, за която са издадени в АЛ № 1158/28.05.2021 г. и АЛ № 1188/31.05.2021 г. от д-р С.. Следователно е правилен изводът на административния орган, че отчетената дейност с АЛ реално не е извършвана.

Тези факти осъществяват приложеното от органа правно основание по чл.59, ал.11, б.„а“, предл.1-во ЗЗО за упражненото от него правомощие-да прекрати договора с изпълнителя на медицинска помощ-ЛЗ жалбоподател, в случая, поради отчитане на дейност, която не е извършена- частично, по отношение на лекаря, който не е извършил тази дейност- доктор К. С. Т..

По изложените съображения, неоснователната жалба се отхвърля.

При този изход на спора на основание чл.143, ал.3 АПК, правото на разноси е възникнало за ответника за защитата му осъществена от юрисконсулт. То обаче не е своевременно упражнено-до приключване на устните състезания по делото не е поискано присъждането им /чл.81 ГПК,

вр.чл.144 АПК/, поради което с решението разноси не се възлагат /чл.172а, т.7 АПК/.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 23-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], със седалище [населено място] адрес на управление [населено място] 1404, район В., [улица], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Д. А. М., срещу Заповед №РД-2536-862/12.10.2021 г., издадена от управителя на Националната здравноосигурителна каса, с която, на основание чл. 76, ал. 3, вр. чл. 59, ал. 13, вр. чл. 59, ал. 11, т. 1, б. „а“ ЗЗО, чл. 99, ал. 2, чл. 412, ал. 1, т. 2, чл. 421, ал. 1, буква „а“ и чл. 432, ал. 3 от Н. за МД за 2020 - 2022 г., както и чл. 67, ал. 2, т. 1 от Индивидуален договор № 22-2381/20.02.2020 г. за оказване на специализирана извънболнична медицинска помощ от медицински център/диагностично-консултативен център, на жалбоподателя е наложена санкция: „прекратяване на договора“: Договор № 22-2381/20.02.2020 г. за оказване на специализирана извънболнична медицинска помощ от медицински център/диагностично- консултативен център, частично- по отношение на д-р К. Т. С. с УИН [ЕГН], изпълнител по пакет „Нервни болести“.

Решението може да бъде оспорено с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му, чрез Административен съд София- град, пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него по реда на чл. 137 от АПК.

СЪДИЯ: